

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Lucianus <Samosatensis>

Basileæ, [1619]

Neptuni et Mercurii

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1433)

IOANNIS SAMBUCI

ANNOTATIONES.

Ἐξ ἡλικίας καὶ ἀποστασίας.

Inachiden narrat formam traxisse iuuenæ

Iuppiter, ob zelum coniugis arte noua.

Ut quoq; custodem dederit polyommata Argum:

Quem priuat vita postea Mercurius.

ILLAM Inachi puellam.] ἐρώτησις. Etiam] ἀπόκρισις
 & asseneratio. Zelotypia mota.] Διήγησις Ἐπιόγμω-
 70. Sed & nouum.] ὁ πρῶτος ἔκδο μίγξις. Et de-
 cæterό] 11. pars ἀποστασίας, per enumerationem.

ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ

καὶ Ἐρμῆ.

ΝΕΡΤΥΝΙΕΤ

Mercurij.

Eodem interprete,

NEPTVNVS.

Εστιν, ὁ Ἐρμῆς, νῦν δὲ
 Ἰνχίδωνος καὶ Ἰαχίδωνος. Ἐρμῆς δὲ
 Ἰαχίδωνος, ὁ Πόσειδωνος. Ποσειδωνος
 ὁ μὲν πρὸ ἀγγέλου αὐτοῦ. Ἐρμῆς μὲν
 ἐν ὄχθρῳ, φημι, ἀκαρῶν γὰρ
 ὡς ἐν ἀρῆσιν αὐτῶν ἐν ὄχθρῳ
 ῥόντι. Π. α. μὲν τῆ Ἡρασιώων
 σις; Ἐρμῆς δὲ ἐν ἰσοδορῷ τῷ
 Ποσειδωνοῦ. ὁ Γανυμήδης
 ἐν ἰσοδορῳ. Ἐρμῆς δὲ τῷ ἀπὸ μα-
 λακῶς ἐξ αὐτοῦ. Ποσειδωνοῦ
 ὁ Ἐρμῆς; ἀλλὰ τὸ τῷ φησὶ.

Ἐρμῆς, ἢ Γανυμήδης intus est.

MER. Neque hoc: sed ipse infirmus aliquantulum est.

NEP. Vnde hoc, Mercuri? Nescio enim quid graue narras.

Ερ. ἀσχυρόμα ἄπειρ, ἴσιον
 τὸν δα. Πο. ἀμ' ἔχῃ νῆς ἰμὲ
 θάρον γε ὄντα. Ερ. τίς ἐστιν ἄρ-
 τῖος, ὃ Πόσδδουρ. Πο. ἄπαυς.
 τίς ἐστιν ἐκείνος; ἰν τῖος; οὐδὲν
 ἐκείνός ἡμᾶς ἀσχυρόμα ἄρ;
 ἀμ' ἔδῃ ἰπτοῦμαινεν ἀπὸ ἡς
 γαστρὸς κορ τῖος. Ερ. ἴδῃ
 γδς. ἔδῃ ἐκείνῃ ἄρ τὸ ἔμ-
 θουορ. Πο. οἶδα. ἔδῃ ἰπτοῦμαινεν
 ἔκ τῃν ἄνθῃς, ὡσπερ τῶν Αθῆ-
 νῶν. Ἰσάδῃ ἔδῃ τῶν ἰπτοῦμαινεν
 ἔκ τῃ. Ερ. ἔδῃ. ἀμ' ἔδῃ ἰπτοῦμαινεν
 ἔκ τῃ τὸ ἔμ ἰπτοῦμαινεν ἔκ τῃ.
 Πο. ἴδῃ τὸ ἰπτοῦμαινεν, ὡς ἔδῃ
 ἡμῖν ἰπτοῦμαινεν, ἡ ἰπτοῦμαινεν
 ἔκ τῃ ἰπτοῦμαινεν; ἀμ' ἔδῃ τῖος ἡ ἰπτοῦμαινεν
 ἔκ τῃ. Ερ. ἔδῃ τῖος, τῶν Κωδου-
 θυ ἀτῆραρ μῖα. τῶν τῖος.
 ἔδῃ ἰπτοῦμαινεν, ἰπτοῦμαινεν. Πο.
 ἔδῃ ἰπτοῦμαινεν, ὡς ἔδῃ ἰπτοῦμαινεν
 νῆς; Ερ. καὶ μᾶλλον, ἔδῃ ἰπτοῦμαινεν
 ἔκ τῃ ἰπτοῦμαινεν ἔκ τῃ. Πο.
 ἔδῃ ἰπτοῦμαινεν ἔκ τῃ ἰπτοῦμαινεν ἔκ τῃ
 ἔκ τῃ. (οἶδα ἔδῃ ἰπτοῦμαινεν ἔκ τῃ)
 πᾶσι

MER. Pudet dicere, tale
 quidpiam est. NEP. At mi-
 hil co tibi opus est apud me,
 b patrius utiq; eum tibi sim.
 MER. Peperit paulò antiè,
 Nepiune. NEP. Apage. An
 peperit ille? Ex quo? Itaq; la-
 iui ille nos c Hermaphro-
 dius existens? At q; neq; vie-
 ros eius umorem aliquem
 præ se tulit. MER Rectè dis-
 cis: neque etiam ille parium
 intra se habebat NEP. No-
 ui, rursum ex capite peperit
 scilicet, c quemadmodum c
 Mineruam. habet enim ille
 caput quoddam puerperum.
 MER. Neque illud, sed f in
 femore gestavit parium il-
 lum, videlicet ex Semele re-
 ceptum. NEP. Euge gene-
 rosus, ut ille totus nobis, c
 ex omni parte corporis im-
 pregnando idoneus atq; sca-
 cūdus est. Sed quæ nam & Sē-
 mele ista est? MER. h The-
 bana mulier, i ex filiabus Cad-

mi vna. Huic congressus prægnantem eam reliquit. NEP.
 Deinde verò ipse pro illa peperit? MER. Atque admodum,
 etiam si tibi alienum ac mirum videatur. Nam^k Semele in
 dolis aggressa Iuno, (i nostri autem vi su zelotypa hæc)
 persua-

ἴσθησιν αὐτῶναι πρὸς τὸ Λιδί, με-
 τὰ βροντῶν καὶ ἀραπαῶν ἤ-
 κειν παρ' αὐτῶν, ὡς δὲ ἐπέειπε.
 καὶ ἔπειτα ἔχου καὶ τὸ βροντῶν, ἀ-
 νελήξῃ οὐδ' ὄροσθ'. καὶ ἡ Σιμέ-
 λη ἢ ἀφ' ἑαυτῆς ἀναστρέφεται ἀπὸ τοῦ
 πόσος ἐμὲ ἡ ἀλλοτῶν ἀνὰ τὸ μόνον
 τῶν γαστέρας τὸ ζωτικῶν, ἀνα-
 κομισαὶ ἀτελῆς ἵτι αὐτῶν τὸ
 ἐμβρυνον ἐπιπλαμνωσιν. καὶ ἡ
 πῦρ δὲ ἰποίε, ἀνελήξῃ τὸ ἴαυτ'
 κρηρῶν, ἐν τὴν ἰσομ, ὡς ἀπ' ἑλ-
 ὄθει ἐνταῦθα, καὶ νῦν τριτῶν ἡ-
 δὲ μὴ μὴ ἔξῃ τῆσθ' αὐτῶν, καὶ μα-
 νακῶς ἀπ' τῶν ἀδύτων ἔχθρ.
 Ποσ. νῦν οὐκ πῶ τὸ βρεθ' ὅτι
 σιμ; Ερ. ἴσ τῶν Νύσθ' ἀπὸ κος
 μίθρ; παρ' ἑλῶνα τοῦ νύμ-
 φαις ἀνατρέφειν, Διόνυθ' ἴ-
 πουρικαθ' ἄρτῶν. Πο. ἴσθρ ἀμ-
 φότθρ τὸ Διόνυθ' ἴσθρ ἢ μὴ-
 τηρ καὶ πῶτθρ ὅτι ἴσθρ; Ερ.
 ἴσθρ ἴσθρ ἀπ' ἐμὲ ὁ οὐδ' ἑλῶν αὐ-
 τῶν πῶ τὸ πρῶτα οἶσθρ, καὶ
 τῶν ἄσθρ οἶσθρ, ὅτι ἄμ νομί-
 ζῆται ἀπὸ τῶν ληχῶν.
 ὅτι mater ille est. M E. Ita videtur. Abeo igitur. ut illi aqua
 ad vulnus afferam, ac cetera, ea quæ ex more atque consueto
 fieri solent, quasi puerpera procurem.

persuaderi illi ut petat à Ioue
 quò cum fulmine ac fulgure
 ad se veniat. Quæ quum ver-
 bis huius inducta credidisset,
 venissetq; Iupiter fulmen se-
 cum portans, conflagrauit
 teclum, ipsaq; Semele ex igne
 periijt. Me autem iubet Iupi-
 eer, ut incisâ illius aluo, ^mpar-
 tims ad se offeram, imperfe-
 ctum illum quidē adhuc, &
^a intra septimū mensem con-
 ceptū. Quod ubi fecissem, il-
 le disseclio fame suo, inrò
 illū recipit, ut ibi perficeres
 tur. Atq; ita iam tertio postea
 quam factum illud est mēse,
 demū illum peperit, & nunc
 ex doloribus aliquantulum
 languidus est. NEP. ubi igitur
 infans ille iam est? ME.
 In Nysam hinc ablatū, tra-
 didi illum Nymphis enutria-
 endum, P Dionysium cogno-
 minatū. NEP. Ergo virun-
 que, Dionysij huius & pater
 que, Dionysij huius & pater

GILBERTI COGNATI.

ANNOTATIONES.

a GANYMEDES.] Poëta fabulantur Ganymedem Trois filium fuisse, & ob admirandam eius pulchritudinem ab aquila Iouis armigero raptum, ac pocillatorem Iouis mensæ adhibitum, quam rem Iunonem indignissimè tulisse. Homerus tamen eum non à Ioue, sed à cæcis raptum tradit, neque ad concubitum, vt quidam fabulantur: ad quam fabulam hic Lucianus alusit, sed ad pocillandum, vt dixi. Cic. Tusc. i. Nec Homerum audio, qui Ganymedem à dijs raptum ait propter formam, vt Iouis pocula ministraret. Hom. Iliad. v. b. Patrius cum tibi sim.] Iouis patris tui frater. c Hermaphroditus.] αὐδ' ὅρ' ἴω. i. vtrumq; sexum habens. d Neq; vterus tumorem præ se tulit] Est enim propriè mulieris vterus. Hinc quæ grauidæ sunt, dicuntur vterum ferre eò ποστὲρ ἔχειν. Propriè etiam ad feminas pertinet parere & partum emittere. e Quemadmodum & Mineruam.] Mineruam emisit Iupiter cerebri suo percussor, quum videret Iunonem sterilem, & ferendæ proli ineptiam. Hinc Lucanus :

Hanc & Pallas amat, patrio quæ vertice nata est.

f In scemore.] Bacchum, cum adhuc immaturus infans esset, matre Semele fulmine extincta, Iupiter femori suo adfuisse dicitur, ibiq; gestasse donec maturus factus fieret: inde bimarem ipsum vocauerunt. g Semele.] Mater Bacchi ex Ioue. h Thebana mulier.] Cadmus rex Thebarum eius filia Semele. i Exiliarum Cadmi vna.] Nam quatuor fuerunt, Semele, Agaue, Ino & Autonoe, cum Semele Iouem concubuisse notum est, ex Ouidij 3. Metam & Fastis, & ex alijs, ea à Plutarcho in Camillo pellex dicitur. k Semelen dolis aggressa Iuno.] Iam Semelen complexu Iouis grauidam & ad pariendū vicinam, dolis Iunonis circumuentam atq; inductam à Ioue petiisse, vt ea ad se specie, eoque habitu veniret, quo fuerat tum, cum primū Iunonis nuptias expetuerat: Iouem autem, qui ei pollicitus erat, se quicquid illa peteret, concessurum, in curru ad eam venisse cum fulgure & fulmine, illamq; metu exanimatam esse (vel vt alij volunt) fulmine conflagrasse: Bacchū verò è flamma ereptum, in Iouis femur coniectū & insuū esse, docet Euripid. in Bacchis.

l Nosti

[Nosti aut ut sit zelotypa.] Verū est ex amoris vehemētia
na, ei zelotypiam, nec illic est amor, vbi non est zelotypia. Qui
enim non zelat, non amat. m Partum imperfectum.] Bac-
chus bis genitus. Ouid. 3. Metam. Tutāq; bis geniti sunt in-
cunabula Bacchi.] n Intra septimum mensem. Cic. 1.
de Nat. deor. Diana adhibetur ad partus, quod ij maturescunt,
aut septem aut novem lunæ cursibus. o In Nysam.] Arabie
urbē, in qua, vt Diodor. ait, Bacchus educatus à Nymphis fuit,
vnde & Nysaus. p Dionysium cognominatum.] Ab In-
dis. à Ioue scilicet, & Nysa nomine accepto. q Aquam ad
vulnus afferam.] De cura puerpera & infantis recens nati,
consulendi sunt nosstrorum medicorum libri. Liberata infans
& secundis puerpera, obstetrix spongiam puram calida mer-
sam sumit, ipsamque in sedili adhuc desidentem leniter, vbi o-
pus est, abluit, & quædam oleis calidis rosarum, violarum vel
chamemeli deungit, & calidis pannis fotum in suum locum di-
rigit. Quibus præstitis ad lectum imponitur.

IOANNIS SAMBVCI

ANNOTATIONES.

Διηγνητός: De Baccho ex femore Iouis nato,

Excisum quondā Semeles de ventre puel ū, Hor. lib.

Ac femori infurum, Iuppiter edit ouans. 1. Car.

In Semeles vtero es cōceptus, sed Ioue natus: Olla 19

Hinc etiam nomen Bacche bimatris habes.

LICE'TNE.] ἐρώτησις & occasio dialogi. Nequaquam.]

Negatio. Attamen.] ἀπὸ τῆς ἀπέρτης. Impertunū enim hoc.] Ῥα-
tio. Non poteris.] Conclusio. Peperit paulō antē.] ἀφ' ἧς ἡ

σις γινώσκῃ rei. Apage.] Abominatio rei absurde à signo. Reçtē

dicis. Neq; etiam.] ἀπὸ τῆς ἀπέρτης ἀποφατικῆς. Quemadmodū,

& cætera.] Ἀ' simili. Sed quænam.] ἐρώτησις αὐτῆς τῆς αὐ-
τῆς.

Thebana mulier.] Διηγνητός. Illa peperit.] θεαί κτισ-
τῆς παρὰ ἀδελφείας. Nam Semelem.] ὑφ' ἧς ἡ σις post assen-
sionem. Conflagrauit tectum.] τὸ πρῶτον. Me autem.]

τὸ ἐκβαίνω. Quod vbi fecissem.] τὸ ἐπὶ ἄλλω πρῶτον.

Iam tertio.] ὁ τρίτος. Ergo vtrunq;.] ἐρώτησις

vtrius. Ita videtur.] ἀπὸ τῆς ἀπέρτης Ab eo igit-

tur.] ἐπιλογῆς.